

دعای مشلول

موسوم به دعاء «الشَّابُّ الْمَأْخُودُ بِذَنْبِهِ» (جوانی که به سبب گناهش مجازات شده بود) منقول از کتب کفعمی و مهج الدعوات، و آن دعائی است که تعلیم فرموده آنرا حضرت امیرالمؤمنین علیه السلام به جوانی که بواسطه گناه و ستم در حق پدر خویش شل شده بود پس این دعا را خواند در خواب حضرت رسول صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ را دید که دست بر اندام او مالید و فرمود محافظت کن بر اسم اعظم خدا که کار تو بخیر خواهد بود پس بیدار شد در حالتی که تندرست بود و دعا این است :

اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِاسْمِكَ بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

خدایا از تو می خواهم به نامت بسم الله الرحمن الرحيم

يَا ذَا الْجَلَالِ وَالْإِكْرَامِ يَا حَيُّ يَا قَيُّوْمُ يَا حَيُّ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ

ای صاحب جلال و بزرگواری ای زنده پاینده ای زنده ای که معبودی جز تو نیست

يَا هُوَ يَأْمَنُ لَا يَعْلَمُ مَا هُوَ وَلَا كَيْفَ هُوَ وَلَا أَيْنَ هُوَ وَلَا حَيْثُ هُوَ الْأَهُو

ای کسی که جز او کسی نداند که چیست او و چگونه است او و در کجاست او در کدام سو است

يَا ذَا الْمُلْكِ وَالْمَلَكُوتِ يَا ذَا الْعِزَّةِ وَالْجَبْرُوتِ يَا مَلِكُ يَا قُدُّوسُ

ای دارای ملک و ملکوت ای دارای عزت و جبروت (قهر و قدرت) ای پادشاه جهان ای منزله از هر عیب

يَا سَلَامُ يَا مُؤْمِنُ يَا مَهِيْمُنُ يَا عَزِيْزُ يَا جَبَّارُ يَا مُتَكَبِّرُ يَا خَالِقُ

ای سالم از هر نقص ای ایمنی بخش ای نگهبان ای عزیز ای دارای قهر ای با عظمت ای آفریننده

يَا بَارِيُّ يَا مُصَوِّرُ يَا مُفِيْدُ يَا مُدَبِّرُ يَا شَدِيْدُ يَا مُبْدِيُّ يَا مُعِيْدُ يَا مُبِيْدُ

ای پدید آورنده ای صورت بخش ای سود دهنده ای تدبیر کننده ای محکم کار ای سبب آغاز خلقت و ای سبب
پایان آن ای نابود کننده

يَا وَدُوْدُ يَا مُحَمَّدُ يَا مَعْبُوْدُ يَا بَعِيْدُ يَا قَرِيْبُ يَا مُجِيْبُ يَا رَقِيْبُ

ای محبت شعار ای پسندیده ای معبود خلق ای دور و ای نزدیک ای پاسخ دهنده ای نگهبان

يَا حَسِيْبُ يَا بَدِيْعُ يَا رَفِيْعُ يَا مَنِيْعُ يَا سَمِيْعُ يَا عَلِيْمُ يَا حَلِيْمُ يَا كَرِيْمُ

ای حساب دارنده ای نوین آفرین ای رفیع مقام ای بلند مرتبه ای شنوا ای دانا ای بردبار ای کریم

يَا حَكِيْمُ يَا قَدِيْمُ يَا عَلِيُّ يَا عَظِيْمُ يَا حَنَّانُ يَا مَنَّانُ يَا دِيَّانُ

ای فرازنده ای قدیم ای والا ای بزرگ ای مهرپیشه و ای نعمت بخش ای پاداش ده

يَا مُسْتَعَانَ يَا جَلِيلُ يَا جَمِيلُ يَا وَكِيلُ يَا كَفِيلُ يَا مُقِيلُ يَا مُنِيلُ يَا نَبِيلُ

ای یاری جسته شده ای پُر جلالت ای زیبا ای وکیل ای کفیل ای درگذرنده ای نعمت رساننده ای ماهر

يَا دَلِيلُ يَا هَادِيَ يَا بَادِيَ يَا أَوَّلُ يَا آخِرُ يَا ظَاهِرُ يَا بَاطِنُ يَا قَائِمُ

ای راهنما ای رهبر ای آغاز کننده ای اول ای آخر ای ظاهر ای باطن ای استوارای

يَا دَائِمُ يَا عَالِمُ يَا حَاكِمُ يَا قَاضِي يَا عَادِلُ يَا فَاصِلُ يَا وَاصِلُ يَا طَاهِرُ

ابدی ای دانا ای حکم فرما ای داور ای دادگر ای جدا کننده ای پیوند کننده ای پاک

يَا مُطَهِّرُ يَا قَادِرُ يَا مُقْتَدِرُ يَا كَبِيرُ يَا مُتَكَبِّرُ يَا وَاحِدُ يَا أَحَدُ يَا صَمَدُ

ای پاکیزه ای توانا ای با اقتدار ای بزرگ ای با عظمت ای یگانه ای تک ای بی نیاز

يَا مَنْ لَمْ يَلِدْ وَلَمْ يُولَدْ وَلَمْ يَكُنْ لَهُ كُفُوًا أَحَدٌ وَلَمْ يَكُنْ لَهُ صَاحِبَةٌ وَلَا كَانَ مَعَهُ وَزِيرٌ

ای کسی که نزاید و زائیده نشده و نیست برایش همتایی هیچکس و نیست برایش همسر و رفیقی و نباشد با او
وزیری

وَلَا تَتَّخِذْ مَعَهُ مُشِيرًا وَلَا اِحْتِاجَ اِلَى ظَهْرٍ وَلَا كَانَ مَعَهُ مِنْ اِلٰهِ غَيْرُهُ

و نگرفته برای خود مشاوری و نه نیازمند به کمک کاری است و نه معبودی جز او است شایسته ستایشی

لَا اِلٰهَ اِلَّا اَنْتَ فَتَعَالَيْتَ عَمَّا يَقُولُ الظَّالِمُونَ عُلُوًّا كَبِيرًا

جز تو نیست پس تو برتری از آنچه ستمکاران گویند بسیار برتر،

يَا عَلِيُّ يَا شَامِخُ يَا بَاذِخُ يَا فَتَّاحُ يَا نَفَّاحُ يَا مُرْتَّاحُ يَا مُفَرِّجُ

ای والا ای بلند رتبه ای والا مقام ای گشاینده ای عطا بخشنده ای فرح بخش ای گشایش دهنده

يَا نَاصِرُ يَا مُنْتَصِرُ يَا مُدْرِكُ يَا مُهْلِكُ يَا مُنْتَقِمُ يَا بَاعِثُ يَا وَارِثُ

ای یاور ای مددکار ای دریابنده ای هلاک کننده ای انتقام گیرنده ای برانگیزنده ای ارث برنده

يَا طَالِبُ يَا غَالِبُ يَا مَنْ لَا يُفَوِّتُهُ هَارِبُ يَا تَوَّابُ يَا اَوَّابُ يَا وَهَّابُ

ای جوینده ای پیروزمند ای کسی که از دستش نرود گریز پایی ای توبه پذیر ای رجوع پذیر ای بخشنده

يَا مُسَبِّبَ الْأَسْبَابِ يَا مُفْتِحَ الْأَبْوَابِ يَا مَنْ حَيْثُ مَا دَعِيَ جَابَ

ای سبب ساز هر سبب ای گشاینده درهای بسته ای کسی که هر زمان بخوانندش اجابت کند

يَا طَهُورُ يَا شَكُورُ يَا عَفْوُ يَا غَفُورُ يَا نُورَ النَّوْرِ يَا مُدَبِّرَ الْأُمُورِ

ای پاکی بخش ای پاداش ده شاکران ای درگذرنده ای آمرزنده ای نورروشنیها ای تدبیر کننده امور

يَا لَطِيفُ يَا خَبِيرُ يَا مُجِيرُ يَا مُنِيرُ يَا بَصِيرُ يَا ظَهِيرُ يَا كَبِيرُ يَا وَثِرُ

ای نعمت بخش ای بینا ای پناه ده ای روشنی ده ای بینا ای پشتیبان ای بزرگای یگانه

يَا فَرْدُ يَا أَبَدُ يَا سَنَدُ يَا صَمَدُ يَا كَافِي يَا شَافِي يَا وَافِي يَا مُعَافِي

ای بی همتا ای جاویدان ای تکیه گاه ای بی نیاز ای کفایت کننده ای شفا دهنده ای وفا دار ای صحت بخش

يَا مُحْسِنُ يَا مُجْمِلُ يَا مُنْعِمُ يَا مُفْضِلُ يَا مُتَكَرِّمُ يَا مُتَقَرِّدُ

ای نیکوکار ای زیب بخش ای نعمت ده ای فزون بخش ای بزرگواری یگانه شناخته شده ،

يَا مَنْ عَلَا فَقَهَرَ يَا مَنْ مَلَكَ فَقَدَرَ يَا مَنْ بَطَّنَ فَحَبَرَ يَا مَنْ عُبِدَ فَشَكَرَ

ای که برتری بر همه قاهر است ای که فرمانروا است و نیرومند ای که در درونی و از درون آگاهی بیپرستندش و او پاداش دهد

يَا مَنْ عُصِيَ فَغَفَرَ يَا مَنْ لَا تَحْوِيهِ الْفِكْرُ وَلَا يُدْرِكُهُ الْبَصَرُ وَلَا يَنْفِي عَلَيْهِ أَثَرُ

ای که نافرمانیش کنند و بیامرزد ای که در فکرها ننگد و دیده ای او را درنیابد و هیچ کاری بر او پنهان نماند

يَا رَازِقَ الْبَشَرِ يَا مُقَدِّرَ كُلِّ قَدَرٍ يَا عَالِيَ الْمَكَانِ يَا شَدِيدَ الْأَرْكَانِ يَا مُبَدِّلَ الزَّمَانِ يَا قَابِلَ الْقُرْبَانِ

ای روزی ده بشر ای اندازه گیر هر اندازه ای والا مکان ای سخت قدرت ای جایجا کننده زمان ای قبول کننده

قربانی

يَا ذَا الْمَنِّ وَالْإِحْسَانِ يَا ذَا الْعِزَّةِ وَالسُّلْطَانِ يَا رَحِيمُ يَا رَحْمَنُ يَا مَنْ هُوَ كُلَّ يَوْمٍ فِي شَأْنِ

ای دارنده نعمت و احسان ای صاحب عزت و سلطنت ای بخشاینده ای مهربان ای که هر روز در کاری است

يَا مَنْ لَا يُشْغَلُهُ شَأْنٌ عَنْ شَأْنٍ يَا عَظِيمَ الشَّانِ يَا مَنْ هُوَ بِكُلِّ مَكَانٍ يَا سَامِعَ الْأَصْوَاتِ يَا مُجِيبَ
الدَّعَوَاتِ يَا مُنْجِي الطَّلِبَاتِ

ای که کاری از کار دیگر سرگرمش نکند ای بزرگ مقام ای که در هر جا هستی ای شنوای هر صدا ای اجابت
کننده دعاها ای برآورنده خواسته ها

يَا قَاضِيَ الْحَاجَاتِ يَا مُنْزِلَ الْبَرَكَاتِ يَا رَاحِمَ الْعِبْرَاتِ يَا مُقِيلَ الْعَثْرَاتِ يَا كَاشِفَ الْكُرْبَاتِ يَا وَدِيَّ
الْحَسَنَاتِ يَا رَافِعَ الدَّرَجَاتِ

ای روا کننده حاجتها ای فرو فرستنده برکات ای رحم کننده بر اشکها (و گریه ها) ای نادیده گیر لغزشها ای
برطرف کننده ناراحتیها ای بدست دارنده نیکیها ای بالا برنده مقامها

يَا مُؤْتِيَ السُّؤْلَاتِ يَا مُحْيِيَ الْأَمْوَاتِ يَا جَامِعَ الشَّتَاتِ يَا مُطَّلِعًا عَلَى النَّبَاتِ يَا رَادًّا مَا قَدَفَاتِ يَا مَنْ لَا
تَشْتَبَهُ عَلَيْهِ الْأَصْوَاتُ

ای دهنده خواسته ها ای زنده کننده مرده ها ای گردآورنده پراکنده ها ای آگاه برنیتهای دل ای برگرداننده آنچه
از دست رفته ، ای که صداها بر او مشتبه نشود

يَا مَنْ لَا تُضَجِّرُهُ الْمَسْئَلَاتُ وَلَا تَعْشَاهُ الظُّلُمَاتُ يَا نُورَ الْأَرْضِ وَالسَّمَوَاتِ يَا سَابِغَ النَّعْمِ يَا دَافِعَ النَّقْمِ

ای که زیادی خواهشها او را به ستوه و خستگی در نیاورد و تاریکیها او را فرا نگیرد ای روشنی زمین و آسمانها ای سرشار دهنده نعمتها ای جلوگیری رنج و ملالها

يَا بَارِيَّ النَّسَمِ يَا جَامِعَ الْأُمَّمِ يَا شَافِيَ السَّقَمِ يَا خَالِقَ النُّورِ وَالظُّلْمِ يَا ذَا الْجُودِ وَالْكَرَمِ

ای آفریننده انسان ای گردآورنده ملتها ای بهبودی ده بیماریها ای خالق روشنی و تاریکیها ای صاحب جود و کرم

يَا مَنْ لَا يَطَّأُ عَرْشَهُ قَدَمٌ يَا جُودَ الْأَجُودِ يَا أَكْرَمَ الْأَكْرَمِينَ يَا أَسْمَعَ السَّامِعِينَ يَا أَبْصَرَ النَّاطِرِينَ
يَا جَارَ الْمُسْتَجِيرِينَ يَا أَمَانَ الْمُخَافِينَ

ای که گامی به عرشش نرسد ای بخشنده ترین بخشنندگان ای کریم ترین کریمان ای شنواترین شنوایان ای بیناترین بینایان ای پناه پناه جویان ای ایمنی بخش ترسناکان

يَا ظَهَرَ اللَّاجِينَ يَا وَلِيَّ الْمُؤْمِنِينَ يَا غِيَاثَ الْمُسْتَغِيثِينَ يَا غَايَةَ الطَّالِبِينَ يَا صَاحِبَ كُلِّ غَرِيبٍ يَا مُنْسَ كُلِّ وَحِيدٍ

ای پشت و پناه پناهندگان ای یاور مؤمنان ای فریادرس فریادطلبان ای منتها مقصود خواهندگان ای رفیق هر غریب و مونس هر تنها

يَا مُلْجَأُ كُلِّ طَرِيدٍ يَا مَأْوَى كُلِّ شَرِيدٍ يَا حَافِظَ كُلِّ ضَالَّةٍ يَا رَاحِمَ الشَّيْخِ الْكَبِيرِ يَا رَازِقَ الطِّفْلِ الصَّغِيرِ
يَا جَابِرَ الْعُظْمِ الْكَسِيرِ يَا فَالَكُ كُلِّ أَسِيرٍ

ای پناه هر آواره ای جای ده هر گریخته ای نگهدار هر گمشده ای رحم کننده پیر کهنسال ای روزی ده کودک
خردسال ای پیوند دهنده استخوان شکسته ای رها کننده هر گرفتار در بند ای

يَا مُغْنِيَ الْبَائِسِ الْفَقِيرِ يَا عِصْمَةَ الْخَائِفِ الْمُسْتَجِيرِ يَا مَنْ لَهُ التَّدْبِيرُ وَالتَّقْدِيرُ يَا مَنْ الْعُسْرُ عَلَيْهِ سَهْلٌ
يَسِيرٌ

بی نیاز کن هر بینوای مستمند ای پناه ترسناک پناه جو ای که چاره اندیشی و اندازه گیری کارها بدست او است
ای که هر مشکلی برای او سهل و آسان است

يَا مَنْ لَا يَحْتَاجُ إِلَى ذَقْسِيرٍ يَا مَنْ هُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ يَا مَنْ هُوَ بِكُلِّ شَيْءٍ خَبِيرٌ يَا مَنْ هُوَ بِكُلِّ
شَيْءٍ بَصِيرٌ

ای که بی نیازی از شرح و تفسیر ای که بر هر چیز توانایی ای که بهر چیز خبیر و آگاهی ای که به هر چیز
بینایی

يَا مُرْسِلَ الرِّيحِ يَا فَالِقَ الأَصْبَاحِ يَا بَاعِثَ الأَرْوَاحِ يَا ذَا الجُودِ وَالسَّمَّاحِ يَا مَنْ بِيَدِهِ كُلُّ مِفْتَاحٍ يَا
سَامِعَ كُلِّ اصْوَتٍ

ای فرستنده بادهای شکافنده روشنی صبح ای برانگیزنده جانها ای صاحب جود و سخا ای که بدست قدرت او
است هر کلید ای شنونده هر صدا

يَا سَابِقَ كُلِّ فُوتٍ يَا مُحِيَّ كُلِّ نَفْسٍ بَعْدَ المَوْتِ يَا عِدَّتِي فِي شِدَّتِي يَا حَافِظِي فِي غُرْبَتِي يَا مُؤْنِسِي فِي
وَحْدَتِي يَا وِليَّ فِي نِعْمَتِي

ای جلوتر از هر گذشته ای زنده کننده هر شخصی پس از مرگ ای ذخیره من در روز سختی و دشواری ای
نگهدارم در روز غربت و بی کسی ای همدمم در تنهایی ای ولی نعمتم

يَا كَهْفِي حِينَ تُعَيِّنِي المَدَاهِبُ وَتُسَلِّمُنِي الأَقَارِبُ وَيَخَذُلُنِي كُلُّ صَاحِبٍ يَاعِمَادَمَنْ لَإِعِمَادَلَهُ يَاسَنَدَ
مَنْ لَإَسَنَدَلَهُ

ای پناهگاه من در آن هنگام که راهها مرا مانده و خسته کنند و نزدیکان مرا واگذارند و هر رفیق و دوستی دست
از یاریم بکشند ای تکیه گاه هر کس که تکیه گاهی ندارد ای پشتوان آن کس که پشتوانه ندارد

يَا ذُخْرَمَنْ لَإذْخِرَلَهُ يَا حِرْزَمَنْ لَإِحْرِزَلَهُ يَا كَهْفَمَنْ لَإَكْهَفَلَهُ

ای ذخیره تهیدستان ای نگهدار کسی که نگهداری ندارد ای پناهگاه آن کس که پناهگاهی ندارد

يَا كُنْزَ مَنْ لَا كُنْزَ لَهُ يَا رُكْنَ مَنْ لَا رُكْنَ لَهُ يَا غِيَاثَ مَنْ لَا غِيَاثَ لَهُ يَا جَارَ مَنْ لَا جَارَ لَهُ يَا جَارِيَ اللَّصِيقَ

ای گنج بی گنجان ای پایه محکم آن کس که پایه محکمی ندارد ای فریادرس کسی که فریادرس ندارد ای
همسایه بی همسایگان ای همسایه به من پیوسته

يَا رُكْنَ الْوَثِيقِ يَا إِلَهِي بِالْتَّحْقِيقِ يَا رَبَّ الْبَيْتِ الْعَتِيقِ يَا شَفِيقُ يَا رَفِيقُ فُكِّنِي مِنْ حَلَقِ الْمُضِيقِ

ای رکن استوار من ای معبودمسلّم من ای پروردگار خانه کعبه ای مهربان ای رفیق های

وَاصْرِفْ عَنِّي كُلَّ هَمٍّ وَغَمٍّ وَضِيقٍ وَأَكْفِنِي شَرَّ مَا لَا أُطِيقُ وَأَعِنِّي عَلَى مَا أُطِيقُ

آزادم کن از حلقه تنگ روزگار و بگردان از من هر غم و اندوه و فشاری را و کفایت کن مرا از هر چه طاقتش را
ندارم و یاریم کن بر آنچه طاقتش را دارم

يَا رَاذِي يُوسُفَ عَلَى يَعْقُوبَ يَا كَاشِفَ ضُرِّ أَيُّوبَ

ای که یوسف را به یعقوب برگرداندی ای که ایوب را از گرفتاری نجات بخشیدی

يَا غَا فِرْدَنْبِ دَاوُدِ يَا رَافِعَ عِيسَى بْنِ مَرْيَمَ وَ مُنْجِيَهُ مِنْ أَيْدِي الْيَهُودِ

ای آمرزنده خطای داود ای بالا برنده عیسی بن مریم و نجات دهنده اواز دست یهود

يَا مُجِيبَ نِدَاءِ يُونُسَ فِي الظُّلُمَاتِ يَا مُصْطَفِيَّ مُوسَى بِالْكَلِمَاتِ

ای پاسخ دهنده آواز یونس در تاریکیهای دریا ای برگزیننده موسی بوسیله سخن گفتن بدان کلمات

يَا مَنْ غَفَرَ لَادَمَ خَطِيئَتَهُ وَرَفَعَ اِدْرِيسَ مَكَانًا عَلِيًّا بِرَحْمَتِهِ

ای که بخشیدی بر آدم خطایش را و ادریس را از رحمت خویش به جایی بلند بردی

يَا مَنْ نَجَّى نُوحًا مِنَ الْغَرَقِ يَا مَنْ أَهْلَكَ عَادًا الْأُولَى وَثَمُودَ فَمَا أَبْقَى

ای که نوح را از غرق نجات دادی ای که قوم عاد قدیم را هلاک کردی و ثمودیان را باقی نگذاشتی

وَقَوْمَ نُوحٍ مِنْ قَبْلُ إِنَّهُمْ كَانُوا هُمْ أَظْلَمَ وَأَطْعَى وَالْمُؤْتَفِكَةَ أَهْوَى

و پیش از آنها قوم نوح را که آنها ستمگرتر و سرکش تر بودند و دهکده های واژگون را بیفکندی

يَا مَنْ دَمَّرَ عَلَى قَوْمِ لُوطٍ وَدَمَدَمَ عَلَى قَوْمِ شُعَيْبٍ

ای که نابودی بر قوم لوط فرستادی و هلاک کردی قوم شعیب را

يَا مَنْ اتَّخَذَ إِبْرَاهِيمَ خَلِيلًا يَا مَنْ اتَّخَذَ مُوسَى كَلِيمًا

ای که ابراهیم را خلیل گرفتی ای که موسی را هم سخن خود ساختی

وَ اتَّخَذَ مُحَمَّدًا صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَعَلَيْهِمْ أَجْمَعِينَ حَبِيبًا

و محمد صلی الله علیه و آله را حبیب خود کردی

يَا مُؤْتِي لَقْمَانَ الْحِكْمَةَ وَالْوَهِبَ لِسُلَيْمَانَ مُلْكًا لَا يَدْبُغِي لِاحِدٍ مِنْ بَعْدِ

ای که به لقمان حکمت عطا کردی و به سلیمان فرمانروایی و پادشاهی آن چنانی دادی که برای هیچکس پس

از او شایسته نبود

يَا مَنْ نَصَرَدَا الْقُرْنَيْنِ عَلَى الْمُلُوكِ الْجَبَابِرَةِ يَا مَنْ أَعْطَى الْخَضِرَ الْحَيَوَةَ وَرَدَّ لِيُوشَعَ بْنِ نُونٍ الشَّمْسَ بَعْدَ

غُرُوبِهَا

ای که ذوالقرنین را بر پادشاهان سرکش یاری دادی ای که به خضر آب حیات دادی و برای یوشع بن نون آفتاب را پس از غروب کردن برگرداندی

يَا مَنْ رَبَّطَ عَلَى قَلْبِ أُمِّ مُوسَى وَأَحْصَنَ فَرْجَ مَرْيَمَ ابْنَتِ عِمْرَانَ

ای که به دل مادر موسی آرامش بخشیدی و دامن مریم دختر عمران را از آلودگی نگهداشتی

يَا مَنْ حَصَّنَ يَحْيَى بَنَ زَكَرِيَّا مِنَ الذَّنْبِ وَسَكَّنَ عَن مَوْسَى الْغَضَبَ يَا مَنْ بَشَّرَ زَكَرِيَّا بِيَحْيَى

ای که یحیی بن زکریا را از گناه حفظ کردی و خشم موسی را فرو نشاندی ای که زکریا را به ولادت یحیی مژده دادی

يَا مَنْ فَدَا إِسْمَاعِيلَ مِنَ الذَّبْحِ بِذَبْحِ عَظِيمٍ يَا مَنْ قَبَلَ قُرْبَانَ هَابِيلَ وَجَعَلَ اللَّعْنَةَ عَلَى قَابِلٍ

ای که اسماعیل را به آن ذبح عظیم فدا فرستادی ای که قربانی هابیل را پذیرفتی و لعنت را بر قابیل مقرر ساختی

يَا هَازِمَ الْأَحْزَابِ لِمُحَمَّدٍ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ صَلَّى عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَعَلَى جَمِيعِ الْمُرْسَلِينَ

ای پراکنده کننده احزاب برای پشتیبانی محمد صلی الله علیه و آله درود فرست بر محمد و آل محمد و بر تمامی رسولان

وَمَلَائِكَتِكَ الْمُقَرَّبِينَ وَأَهْلٍ طَاعَتِكَ أَجْمَعِينَ وَأَسْأَلُكَ بِكُلِّ مَسْئَلَةٍ سَأَلْتُ بِهَا أَحَدُ مَمْنَنٍ
رَضِيَتْ عَنْهُ فَحْتَمَّتْ لَهُ عَلَى الْأَجَابَةِ

و فرشتگان مقرب و همه آنان که فرمانبرداری تو کنند و از تو می خواهم به هر سؤالی که از تو می کنند هر یک
از آن اشخاصی که از آنها راضی هستی و در نتیجه اجابت رابرایش مسلم کردی

يَا اللَّهُ يَا اللَّهُ يَا اللَّهُ يَا رَحْمَنُ يَا رَحْمَنُ يَا رَحِيمُ يَا رَحِيمُ يَا رَحِيمُ يَا رَحِيمُ

ای خدا ای خدا ای خدا ای بخشاینده ای بخشاینده ای مهربان ای مهربان ای مهربان ای مهربان

يَا ذَا الْجَلَالِ وَالْإِكْرَامِ يَا ذَا الْجَلَالِ وَالْإِكْرَامِ يَا ذَا الْجَلَالِ وَالْإِكْرَامِ

ای صاحب جلال و بزرگواری ای صاحب جلال و بزرگواری ای صاحب جلال و بزرگواری

بِهِ بِهِ بِهِ بِهِ بِهِ بِهِ بِهِ بِهِ بِهِ بِهِ بِهِ بِكُلِّ اسْمٍ سَمَّيْتَ بِهِ نَفْسَكَ

بدان بدان بدان بدان بدان بدان بدان بدان بدان بدان بدان بدان به حق هر نامی که خود را بدان نامیدی

أَوْ أَنْزَلْتَهُ فِي شَيْءٍ مِنْ كُتُبِكَ أَوْ اسْتَأْثَرْتَ بِهِ فِي عِلْمِ الْغَيْبِ عِنْدَكَ

یا در یکی از کتابهای خود آن را نازل کردی یا آن را در علم غیب برای خویشان برگزیدی

وَبِمَعْقِدِ الْعِزِّ مِنْ عَرْشِكَ وَبِمُنْتَهَى الرَّحْمَةِ مِنْ كِتَابِكَ

و بدان وسائلی که عرش را عزت بخشید و به منتهای رحمت از کتابت

وَبِمَا لَوْ أَنَّ مَا فِي الْأَرْضِ مِنْ شَجَرَةٍ أَقْلَامٌ وَالْبَحْرُ يَمُدُّهُ مِنْ بَعْدِ سَبْعَةِ أَبْحُرٍ مَا نَفِدَتْ كَلِمَاتُ اللَّهِ

و بدانچه اگر هر درختی که در زمین است قلم باشند و دریا با هفت دریای دیگر که آن را کمک دهند مرکب بود
کلمات خدا تمام نمی شد

إِنَّ اللَّهَ عَزِيزٌ حَكِيمٌ وَأَسْأَلُكَ بِأَسْمَائِكَ الْحُسْنَى الَّتِي نَعْتَهَا فِي كِتَابِكَ

براستی خدا نیرومند و فرزانه است و از تو می خواهم به حق آن نامهای نیکویت که در قرآن توصیفشان کرده ای

فَقُلْتُ لِلَّهِ الْأَسْمَاءُ الْحُسْنَى فَادْعُوهُ بِهَا وَقُلْتُ ادْعُونِي أَسْتَجِبْ لَكُمْ

و فرموده ای : و برای خدا است نامهای نیکو پس او را بدان نامها بخوانید و باز فرمودی مرا بخوانید تا اجابت کنم
شما را

وَقُلْتُ وَإِذَا سَأَلْتُكَ عِبَادِي عَنِّي فَإِنِّي قَرِيبٌ أُجِيبُ دَعْوَةَ الدَّاعِ إِذَا دَعَانِ

و نیز فرمودی و هرگاه بندگان من از تو درباره من بپرسند پس من نزدیکم و پاسخ دهم دعای خواننده را
هنگامی که مرا بخواند

وَقُلْتُ يَا عِبَادِيَ الَّذِينَ أَسْرَفُوا عَلَىٰ أَنفُسِهِمْ لَا تَقْنَطُوا مِن رَّحْمَةِ اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ يَغْفِرُ الذُّنُوبَ جَمِيعًا إِنَّهُ هُوَ
الْغَفُورُ الرَّحِيمُ

و فرمودی : ای بندگان من که بر نفس خویش اسراف و زیاده روی کردید از رحمت خدا نومید نشوید که خدا
همه گناهان را ببامرزد و او است آمرزنده مهربان

وَأَنَا أَسْأَلُكَ يَا إِلَهِي وَادْعُوكَ يَا رَبِّ وَأَرْجُوكَ يَا سَيِّدِي

و من از تو می خواهم ای معبودم و می خوانم پروردگارا و امیدوار توام ای آقای من

وَأَطْمَعُ فِي اجَابَتِي يَا مَوْلَايَ كَمَا وَعَدْتَنِي وَقَدْ دَعَوْتُكَ كَمَا أَمَرْتَنِي

و از تو طمع اجابت دارم ای مولای من چنانچه به من وعده داده ای و من تو را خواندم چنانچه به من دستور
دادی

فَأَفْعَلُ بِی مَا أَنْتَ أَهْلُهُ يَا كَرِيمُ وَالْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ

پس انجام ده درباره من آن آنچه را تو شایسته آنی ای کریم و ستایش مخصوص پروردگار جهانیان است

وَصَلَّى اللهُ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ أَجْمَعِينَ

و درود خدا بر محمد و آلش همگی

پس ذکر کن حاجت خود را که برآورده است إن شاء الله تعالی و در روایت مهج الدعوات است که
نمی خوانی این دعا را مگر آنکه با طهارت باشی